

Γεώργιος Σουρῆς
Ἐκ φωτογραφίας τοῦ κ. Π. Στεφάνου.

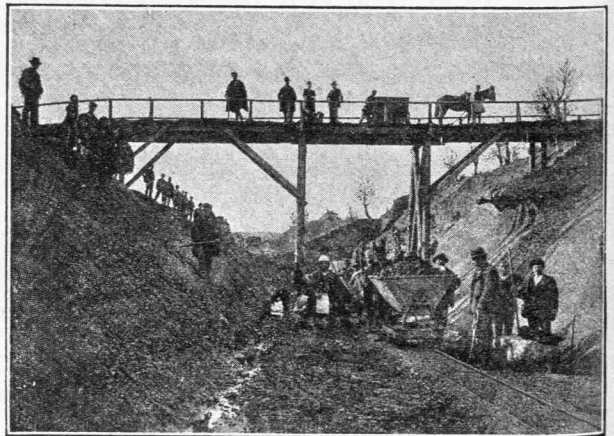
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

Ἐκ τῶν μᾶλλον διαδεδομένων ἐν Ἑλλάδι βιβλίων εἶνε τὰ Ἡμερολόγια. Ὁ κοινὸς λαὸς ἀγοράζει τὸν Καζαμίαν του· ὁ ἀνεπτυγμένος ἀγοράζει τὸ Ἡμερολόγιόν του. Τὸ πρῶτον εἶνε ἐξέλιξις τοῦ δευτέρου· ἐξέλιξις ὀλίγων ταχεῖα ἴσως, ἀλλὰ φυσικὴ καὶ εὐεξήγητος. Τὸ βιβλιάριον ἔγεινε βιβλίον καὶ κατόπιν τόμος ὀγκώδης. Καὶ ἔμεινε μὲν τὸ σεληνοδρόμιον καὶ τὸ μηνολόγιον εἰς ὅλα ὅμοιον, στερεότυπον, ἐπίσης ἀναγκαῖον, ἀλλὰ βαθμηδὸν αἱ τερατώδεις προφητεῖαι τοῦ διασήμου Καζαμιά ἢ ἐτράπησαν ἐπὶ τὸ σατυρικώτερον ἢ ἐξηφρανίσθησαν. Τὰ ὀλίγα ἀνέκδοτα καὶ τὰ πομπῶδη πατριωτικὰ ποιήματα τοῦ παραρτήματός του διεδέχθη ὕλη φιλολογικαυτέρα, μᾶλλον ἐπιμελημένη, ἄφθονος, τὰς δὲ χονδροειδεῖς ξυλογραφίας τέχνη ὅπως οὐκ εὐπρόσωπος. Σήμερον τὰ Ἡμερολόγια ἀποτελοῦν παρ' ἡμῖν ἰδιαιτέρον ὅλως εἶδος δημοσιευμάτων καὶ καθαυτὸ νεοελληνικόν. Εἶνε ἐν εἶδος ἐτησίων περιοδικῶν, εἰκονογραφημένων, γενικῶν, ἐγκυκλοπαιδικῶν, ἐκδιδόμενων μετὰ κομψότητος καὶ φιλοκαλίας ἓνα ἢ δύο μῆνας πρὸ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους. Καὶ δὲν εἶνε ὀλίγα τὰ μέχρι τοῦδε ἀναφανέντα: Τὸ Ἀθηναϊκὸν Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Κορομηλά, τὸ Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Ἀσωπίου, ἡ Ποικίλη Στοὰ τοῦ κ. Ἀρσένη, τὸ Ἐτήσιον Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου, τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Φωτιάδου, ἡ Προόδος, τὸ Ἡμερολόγιον τῶν Φοιτητῶν, τὸ Βυζαντινὸν Ἡμερολόγιον, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν καὶ τὸ Ἐθνικόν, τὸ ἄλλοτε ἐκδιδόμενον ἐν Πικρσίσις. Ἐκ τούτων ἄλλα μὲν ἔπαυσαν, ἄλλα δὲ ἐξακολουθοῦν ἔτι ἐκδιδόμενα.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι μεταξὺ τῶν γιλιᾶδων αὐτῶν σελίδων ὑπάρχουν καὶ πολλαὶ ἀξιανάγνωστοι, γεγραμμέναι ὑπὸ κλάμων δοκίμων. Ἀλλὰ γενικῶς τὰ

Ἡμερολόγια χαρακτηρίζει ἀμέλεια περὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὕλης καὶ πνεῦμα κερδοσκοπικόν. Ἐκ τῶν συνεργατῶν αὐτῶν οἱ περισσότεροι εἶνε ἄγνωστοι καὶ ἀρχαῖοι ἢ φιλόδοξοι πληρόντες δι' ἀγορᾶς ἀντιτύπων ἢ στρατολογήσεως συνδρομητῶν τὴν καταχώρισιν τῶν ἔργων των, τὸσφ δὲ συχνὰ εἶνε παρ' αὐτοῖς τὰ ἀσχημίζοντα τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν σύνθεσιν των πρωτόλεια — ἢ τὴν παρασκευὴν των κατὰ τὴν φράσιν ἐνὸς ἐκδότου, — ὥστε δικαίως ἐλέχθη περὶ τῶν Ἡμερολογίων μας ὅτι εἶνε τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς φιλολογίας, τὰ φιλοξενούτα ἀδικροίτως καλοῦς καὶ κακοῦς, ἀξίους καὶ ἀναξίους, ἀπὸ τῶν ζώντων μέχρι τῶν νεκρῶν, τῶν ὁποίων δημοσιεύονται ἐπίσης καὶ βιογραφίαι. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα ἐκπροσωποῦν τὴν φιλογικὴν τοῦ τόπου κίνησιν. Οἱ ἔξω Ἕλληνες μάλιστα, οἱ ἀγνοοῦντες τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ σχεδὸν μόνον Ἡμερολόγια ἀγοράζοντες δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σχηματίσωσι περὶ αὐτῆς καθαρὰν ἰδέαν. Καὶ εἶνε μὲν πολλάκις κομψῶς τυπωμένον τὸ βιβλίον, χρυσόδετον, ἐπὶ καλοῦ χαρτοῦ, μὲ εἰκόνας εὐρωπαϊκᾶς, ἀλλὰ τὸ περιεχόμενον του εἶνε τὸσφ πτωχὸν καὶ ἀχαρακτήριστον, ὥστε δὲν ἀρκεῖ νὰ τὸ σώσῃ ἡ ἐξωτερικὴ λαμπρότης, τὴν ὁποίαν ἀρχίζει κανεὶς καὶ νὰ λυπηταί.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐστίας καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς Ἐστίας οἱ ἰδρύντες φέτος νέον Ἡμερολόγιον εἰκονογραφημένον διετήρησαν μὲν τὸν τύπον τοῦ Ἡμερολογίου κατὰ τὴν τελειοτέραν αὐτοῦ ἀνέλιξιν, κατώρθωσαν δὲ νὰ συμπληρώσουν ὅλας τῶν ἄλλων τὰς ἐλλείψεις. Ἐξέδωκαν ἐν βιβλίον καλοτυπωμένον, καλλιτεχνικόν, ὀγκώδες, εὐθηνόν, εὐσυνειδήτων, ὠφέλιμον συγχρόνως καὶ τεργνόν. Ὑπὸ φιλογικὴν ἐποψιν εἶνε ἀναντιρρήτως

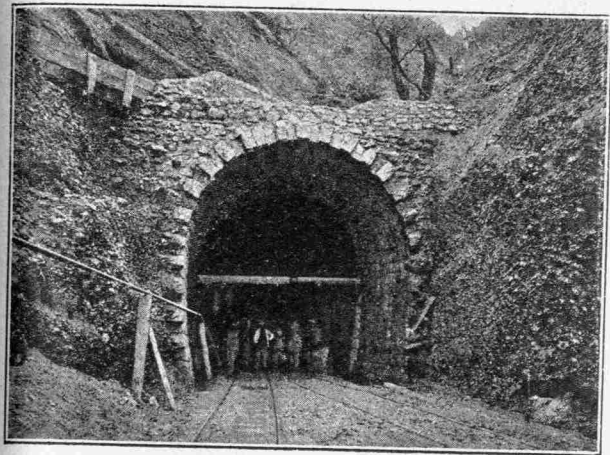

Σιδηροδρόμος Λαρίσης:

Μεθμβρινὴ διατομὴ ἐπὶ τῆς Ὁρθουος.

ἀσύγκριτον. Ὡς ἐτήσιον περιοδικὸν δημοσίευμα ἀποτελεῖ κατὰ τὴν φράσιν ἐνὸς λογίου μας εἶδος δορυφόρου τῆς Ἐστίας, ἐξ αὐτῆς δανειζομένου τὸ φῶς του. Πράγματι δὲ ὁ κύκλος τῶν συνεργατῶν του εἶνε ὁ αὐτὸς εὐρὺς ἅμα καὶ ἐκλεκτός κύκλος τῶν συνεργατῶν τῆς Ἐστίας. Δὲν θὰ περιαιτολογῆσωμεν δὲ — ὁ γράφων, τοῦλάχιστον, διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον εἰμφορεῖ νὰ ἐξαιρέσῃ τὸν ἑαυτὸν του, — ἐὰν εἴπωμεν ὅτι μόνον

περὶ τὴν Ἑστίαν ὑπάρχει ἀληθῆς φιλολογικὸς κύκλος, ἀριθμῶν τοὺς δοκιμωτάτους τῶν παλαιῶν λογίων καὶ τοὺς μᾶλλον εὐέλπιδας ἐκ τῶν νέων. Τὰ ὀνόματα τὰ ὁποῖα κάτωθεν ἐκλεκτῶν ἔργων ἐμμέτρων καὶ πεζῶν κοσμοῦν τὰς σελίδας τοῦ Ἡμερολογίου μας εἶνε τὰ ὀνόματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα φέρονται πρῶτα ὅταν γίνεται λόγος περὶ τῆς πνευμα-

Σιδηρόδρομος Λαρίσης:

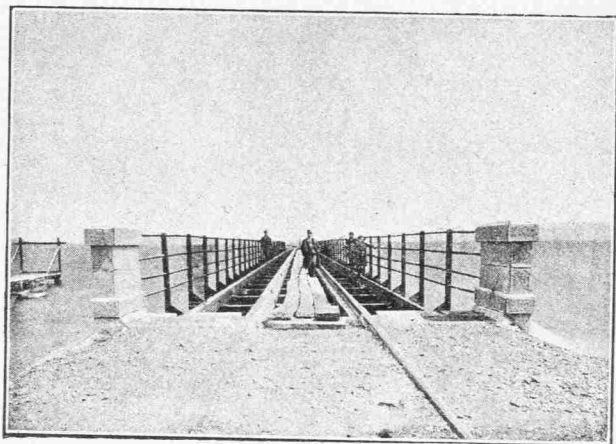
Τὸ στόμιον τῆς σήραγγος τῆς Ὄρθουρος

τικῆς ἀναγεννήσεως τῆς νέας Ἑλλάδος. Ὁ Ροιδῆς παρουσιάζεται μετὰ τὴν Ριστόρην του, ἐν τῶν εὐφρεστερῶν ἄρθρων ἐξ ὧσων ἔγραψεν ὁ γόνιμος κάλαμός του, ὁ Λυκοῦδης, ὑφ' ὧσων ἀνομοιογενέως ὡς σπανίας δυνάμειος λογογράφος, χαριετίζει τὴν Πεντηκονταετηρίδα τοῦ Συντάγματος καὶ ἱστορεῖ τὰ κατὰ τὸν Κολοσσόν τῆς Ρόδου. Ὁ Ἄννινος δίδει μίαν ὥραϊαν σκηνὴν ἐκ τῶν Παραδαρμένων του, ὁ Παπαδιαμάντης τὴν Δασκαλομάναν, ὁ Καρακρήτσιος τὴν Συμριάν, ὁ Παλαμάς τὸ Σπίτι τοῦ γραμματικοῦ, ὁ Παράσχος τὸν Διπλοῦν Ἐρωτα, ποίημα νεανικῆς ἀκμῆς, ὁ κ. Σ. Λάμπρος τὰ Ὀπλα τοῦ Δοξαπατοῦ. Μεταξὺ τῶν ἄλλων συνεργατῶν διακρίνονται τὰ ὀνόματα τοῦ Σουρῆ, τοῦ Βικέλα, τοῦ Πάλλη, τοῦ Ἐφταλιώτη, τῆς Παπαδοπούλου, τοῦ Αἰγινήτου, τοῦ Μαρκοῦ, τοῦ Πολυζᾶ, τοῦ Πολέμη, τοῦ Δαυμβέρρη, τοῦ Στεφελίδου, τοῦ Μάργαρη, τοῦ Μαρτζώκη, τοῦ Κακλαμάνου, τοῦ Βιζυηνοῦ, τοῦ Ραγκαθῆ, τοῦ Κουρτίδου, τοῦ Παγαζέλη, τοῦ Βελλιανίτη, τοῦ Σπανδωνῆ — καὶ . . . τοὺς εἶπα σχεδὸν ὅλους! ἄλλος κανεῖς οὔτε ἐν ὀνόματι ξένον ἢ ἄγνωστον, μὴ παρασχόν ἐγγεγραμμένον φιλολογικῆς ἐπιδόσεως. Οὕτως ἡ Νεὰ Ἑλλάς, μόνη ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων Ἡμερολογίων, δύναται νὰ καυχήσεται ὅτι ἀντικατοπτρίζει πράγματι τὴν φιλολογικὴν κίνησιν τοῦ ἔθνους, «τὴν ὑψηλοτάτην καὶ εὐγενεστάτην ἐκδήλωσιν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς».

Ἀλλὰ δὲν ὑπερτερεῖ μόνον ὑπὸ φιλολογικῆν ἔποψιν τὸ Ἡμερολόγιον Δροσίνης καὶ Κασδόνης. Ὅτι τὸ διακρίνει κυρίως εἶνε τὸ σχέδιον ἐν τῇ συνθέσει, ὁ σκοπός. Τοῦ Ἡμερολογίου μας ἡ ἀντικατοπτριστικὴ ιδιότης δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν φιλολογίαν ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, ὡς ἐμπρέπει εἰς ἔργον τιτλοφορούμενον ἔθνικόν. Ἐν μόνον βλέμμα ἐπὶ τῶν 8 σελίδων

τῶν περιεχομένων του — πλούσιος ὁ πίναξ ἀληθινά, — εἰμπορεῖ νὰ μας πείσῃ περὶ τούτου. Ἐν αὐτῷ αἱ στατιστικαὶ πληροφορίες κατέχουν τὸ πλεῖστον μέρος. Ἄρθρα ἐκτενῆ περὶ δημοσίων ἔργων, περὶ δημοσίων καταστημάτων, συνοδευόμενα ἀπὸ εἰκόνας καὶ προσωπογραφίας ἀφθόνους· καὶ σημειώσεις καὶ ἀριθμοί. Τὴν ἐργασίαν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἡγορήθησαν συνεργάται εἰδικοί, χαρακτηρίζει ἀκριβεία καὶ εὐσυνειδησία· κατ' ἔτος δὲ τελειοποιούμενος καὶ συμπληρούμενος ὁ στατιστικὸς αὐτὸς πλοῦτος, θύπη ἔν τῶν τελειότερων εὐρετηρίων τοῦ Ἑλληνος. Ἀλλὰ χάριν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν ἐλησμονήθησαν καὶ τὰ ξένα Κράτη. Τὸ Ἡμερολόγιον μετέχει καὶ ὀλίγου Ἡμερολογίου τῆς Γόθας, παρέχει δὲ εἰς ὀλίγας σελίδας περὶ τῶν ξένων Κρατῶν πληροφορίας, δι' ἑλληνα ἀναγνώστην ἀνεγκαιστάτας.

Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ βιβλίου ἀμιλλᾶται πρὸς τὸ περιεχόμενον, πρᾶγμα ἀληθῶς σπάνιον παρ' ἡμῖν. Ἡ τυπογραφικὴ κομψότης, μετὰ τὸν πλοῦτον τῶν καλλιτεχνικῶν κοσμημάτων, εἶνε ἄψογος· αἱ δὲ εἰκόνας δὲν ἐκπλήττουν μόνον διὰ τὴν ἀφθονίαν, τὸ ἐπίκαιρον καὶ τὴν ποικιλίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν λαμπρῶν αὐτῶν ἐκτέλεσιν. Ἰδίᾳ διακρίνονται αἱ εἰκόνας τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν Ἀνακτόρων, πολλαὶ προσωπογραφίαι ἐκ καλῶν φωτογραφίων φιλοτεχνηθεῖσαι ἐν Γερμανίᾳ — ὡς ἡ ἀνωτέρω ἀναδημοσιευομένη ὠραιοτάτη τοῦ Σουρῆ, κατὰ φωτογραφίαν τοῦ κ. Π. Στεφάνου, — δύο φωτογραφίαι τῆς Κορινθιακῆς Διώρυγος καὶ αἱ τρεῖς παρατιθέμεναι τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσης. Τὸ ἀξιοσημείωτον εἶνε ὅτι ὅλαι αἱ εἰκόνας παρηγγέλθησαν ἐπίτηδες, οὕτω δὲ ἡ πινακισθῆκη του δὲν ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἐνόνητων, ὅπως κατὰ

Σιδηρόδρομος Λαρίσης:

Ἡ προβλῆς τῆς Ἀγ. Μαρίνας παρὰ τὴν Στυλίδα.

παράδοσιν αἱ ὀλίγον καλλιτεχνικαὶ καὶ ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρουσαι πινακισθῆκαι τοῦ Ἡμερολογίου.

Μετὰ ταῦτα συστατικὰ προβάλλει σήμερον τὸ Ἡμερολόγιόν μας νὰ ζητήσῃ πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν Ἡμερολογίων. Οἱ ἐκδόται του ἀναγνωρίζουν καὶ πάλιν τὰς ἐλλείψεις του καὶ ὑπόσχονται ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι θὰ τὰς διορθώσουν. Ἀλλὰ καὶ οὕτως, ἀπὸ τοῦ πρώτου τούτου ἔτους αἱ

ἀξιώσεις τοῦ Ἡμερολογίου μας φαίνονται δικαίω-
ταται, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν θά-
τας ἀναγνωρίσῃ καὶ θά παράσῃ πρόθυμον τὴν ὑπο-
στήριξίν του, ἄνευ τῆς ὁποίας τίποτε δὲν εἴμπορεῖ
νὰ προαχθῇ καὶ νὰ τελεσφορήσῃ.

ΓΡ. Ξ.

ΕΚ ΤΗΣ ΦΑΥΣΤΑΣ

Μονόλογος τῆς Φαύστας κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς γ' πράξεως.

Ναί, ἦ Ἥως
τί εὐτυχής! ἠράσθη τοῦ Μαντίου τὸν
υἱόν, τὸν νέον Κλεῖτον, καὶ τὸν ἦρπασε.
Τὸν Κεφάλον ἠράσθη, τὸν Ὠρίωνα . . .
τίς οἶδε πόσους ἄλλους; καὶ τοὺς ἦρπασε
τοὺς ἦρπασεν, ὡς ἂν εἰ εἶχεν ὄνυχας
ἄρπυίας, ἢ θεά, ἢ ῥοδοδάκτυλος!
Ἦώς νὰ μὴ φύγῃ προτροπαδὸν πρὸ αὐτῆς
ἢ Ἀφροδίτη, ἢ σεμνὴ προστάτρια
τῶν δεσποινῶν τῆς Ῥώμης; Ἐ, Ὀβιδίε!
ἐγώ, ἐγώ νὰ σὲ διδάξω ἔπρεπε
τῶν θεαινῶν σου καὶ θεῶν τοὺς ἔρωτας.
Τὰ ῥόδα φέρει ὄχι εἰς τὸ πρόσωπον
ἀλλὰ εἰς τοὺς δακτύλους ἢ καλὴ Ἦώς,
διότι κόρη εἶνε ἀναιδίης μητρὸς
ἀναιδεστέρας. . . τῆς Νυκτός. . . Ἄψ' οὐ ἢ Νύξ
μορφὴν δὲν ἔχει, ποῦ τὰ ῥόδα τῆς Αἰδοῦς
θὰ εὔρουν τόπον; Ἄν ἐκ τῆς αἰδήμονος
ἡμέρας τῶν ἀνθρώπων ἢ ἀπρόσωπος
καὶ ἀφανὴς Ἦώς τοὺς ἐρωμένους τῆς
ἀρπάξῃ, εἰς τὰ σκότη πάλιν τῆς νυκτός
τοὺς θάπτει εἰς τὰ σκότη, τὰ ἀνήλια,
ὅπου τυφλὴ κοιμᾶται πᾶσα δύναμις
τῆς φύσεως, κ' ἐκεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν
καθεύδει ἕπνον αἰωνίου ἔρωτος.
Ἦώς κ' ἐγώ, θυγάτηρ εἶμαι τῆς Νυκτός
κ' ἐγώ' ἀλλ' ὄχι τῆς Ἑλληνικῆς οὐδὲ
τῆς τῶν Λυδῶν. Εἶμαι κόρη τῆς Νυκτός
χωρῶν ὑπερβορείων, κρύων, Ἰσθηρῶν.
Ἦώς, ἀλλὰ ἀγρία, βάρβαρος Ἦώς.
Ἡ γενεά μου εἰς τὴν νύκτα τῶν δασῶν
τῆς Παννονίας ἐκοιμᾶτο βάρβαρος
μακροὺς αἰῶνας, ποῖν ἐκ τοῦ Παννονικοῦ
Σιρμίου ὁ πατήρ μου Μαξιμανὸς
ὀρμησὰς λάβ' εἰς τὰς τυλώδεις χεῖρας του
ἀντὶ ἀρότρου ξίφος κ' ἐκρωμαῖσθεις
ὡς Καῖσαρ μοναρχήσῃ καὶ ὡς Αὔγουστος.
Ἐκεῖθεν εἰς τὸν κόσμον τὸν Ῥωμαϊκὸν
προῆλθον, καὶ μετ' ἀποπλάνησιν μακρὰν
εὔρηκα τέλος τὸν Ὠρίωνα μου . . . Ὡς
Ἦώς τὰς χεῖρας τὰς ῥοδοδάκτυλους μου
ἐκτείνω, τὸν ἀρπάξω, κ' εἰς τὴν φιλὴν μου
κοιτίδα, τὴν ζοφώδη κ' αἰωνίαν τῶν
δασῶν τῆς Παννονίας νύκτα τρέχω, καὶ
ἐκεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ φιλτάτου μου
Ὠρίωνος ῥιφθεῖσα, ζῶα ἢ νεκρά,
κοιμῶμαι ἕπνον αἰωνίου ἔρωτος.

Δ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΙ ΥΠΕΡΕΧΟΥΣΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΑ ΖΩΑ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Νάθιγκαμ συνέλευσιν τῶν
ὀκτὼ τμημάτων τῆς Βρετανικῆς Ἑταιρίας ὁ προϊστάμε-
νος τοῦ μηχανικοῦ τμήματος κ. Τερεμίας Χαῖδ (Head)
ἀνέπτυξε πειστικώτατα τὴν γνώμην, καθ' ἣν ἡ σημερινὴ
μεγάλῃ πρὸδος τῆς μηχανικῆς ἐπιστήμης, ἴσως δὲ καὶ ἡ
ἀρχὴ αὐτῆς προέρχεται πρὸ πάντων ἐκ τῆς ἀκριβοῦς παρα-
τηρήσεως τῶν φυσικῶν καὶ ἰδίως τῶν ζωικῶν μηχανι-
σμῶν. Ἡ διατριβὴ τοῦ ἐπιφανοῦς ἐπιστήμονος ἔχει κατὰ
τὴν περίληψιν τῶν λονδινεῶν «Καιρῶν» ὡς ἐξῆς:

«Πολλά, καὶ ἴσως τὰ πλείστα τῶν ζώων, δύναν-
ται ἐγκαίρως προπαρασκευαζόμενα νὰ διδαχθῶσι
τὴν χρῆσιν παντοίων μηχανῶν. Πασίγνωστος εἶναι
ὁ ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ Καρισθροῦκ ὄνος, ὁ ἀνασύρων
ὑδωρ ἐκ βαθυτάτου φρέατος διὰ τροχοῦ ὀδοντωτοῦ,
ἀπαραλλάκτως ὅπως ὁ προκατόχος αὐτοῦ ἀνθρώπι-
νος ἀντλητής. Ἐτυχε δὲ νὰ ἴδω καὶ κανάριον ἀν-
τλοῦν ὑδωρ ἐκ φρεατιδίου, ὀρυχθέντος ὑπὲρ τὸν ἕνα
πόδα χαμηλότερα τοῦ πασσάλου ἐπὶ τοῦ ὁποίου
ἐκούρνιζε, διὰ δακτυλήθρας προσηρτημένης εἰς τὴν
ἄκρην λεπτῆς ἀλύσου, τὴν ὁποίαν ἀνέσυρε διὰ τοῦ
ῥάμφους, συγκρατοῦν ἐκάστοτε διὰ τῆς ἐπιθέσεως
τοῦ ποδός τὸ ἀνελευσθὲν μέρος τῆς ἀλύσου καὶ ἐξα-
κολουθοῦν ἔπειτα τὸ ἔργον διὰ τοῦ ῥάμφους. Ὅταν
ὁ τοιοῦτος καδίσκος ἐφθάνει εἰς τὸ ἀπαιτούμενον
ὕψος τὸ πτηνὸν ἔπιπε τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ καὶ
τὸν ἄφινε ἔπειτα νὰ πέσῃ εἰς τὸ βάθος τοῦ φρέατος.
Παρά δὲ τοῦ κ. Κ. Οὔδ (Wood) ἐπληροφορήθη
ὅτι οἱ κόρακες οἱ διατιμώμενοι παρὰ τὰ ὄστρεϊδιο-
φῶρα παράλια τῶν Ἰνδιῶν, ἀναμένουσι μέχρις οὐ
ἀποκαλύψῃ ἡ ἀμπωτις τὰ ὄστρεῖδια, τὰ ὁποῖα μέ-
νουσιν ἐπὶ τινὰς ἀκόμη στιγμὰς ἀνοικτά. Πρὶν ὁμῶς
ἐπιπέσῃ νὰ τὰ φάγῃ προνοεῖ ὁ κόραξ νὰ παρεν-
θήσῃ μικρὸν λιθάριον μεταξὺ τῶν ὄστράκων, ἀσφα-
λίζον οὕτω κατ' ἐνδεχομένον κλεισίματος τὸ τε
γεῦμά του καὶ τοῦ ῥάμφους του τὴν ἀκεραιότητα.

Ὁ δὲ πῖθηκος κάλλιστα γνωρίζει νὰ συντρίβῃ κα-
ρύδια διὰ λίθου καὶ νὰ μεταχειρίζεται τοῦτον ὡς
βλήμα κατὰ τῶν ἐχθρῶν του. Καίτοι ὁμῶς ἐξυπνος
παγιδεύεται εὐκόλως εἰς τινὰς χώρας διὰ τοῦ ἐξῆς
τρόπου: οἱ ἰθαγενεῖς προσδένουσιν εἰς κλάδον δέν-
δρου κλίην κολοκύνθην περιέχουσαν ὀρύζιον, διὰ
τῆς ὁπῆς τῆς ὁποίας δύναται νὰ διέλθῃ ἡ κενὴ χεῖρ,
ὄχι ὁμῶς καὶ ἡ πλήρης ὀρύζης πυγμὴ τοῦ πιθήκου,
ὅστις δὲν φαίνεται ἔχων τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν
νοημοσύνης ὥστε ν' ἀρήσῃ τὸ ὀρύζιον καὶ ν' ἀπο-
σύρῃ τὴν χεῖρα ἐκ τῆς παγίδος.

Πάντα τὰ ζῶα εἶναι κατὰ τε τὴν κατασκευὴν
τοῦ σώματος καὶ τὰς ποικίλας αὐτοῦ λειτουργίας
μηχαναὶ τόσον πολὺπλοκοι, ὥστε δυνάμεθα μόνον
νὰ θαυμάσωμεν αὐτὰς καὶ σπανίως νὰ προσπαθή-
σωμεν κατὰ τι νὰ τὰς μιμηθῶμεν. Τὸ μηχανικὸν
λεξιλόγιον πάσης γλώσσης ἐλήφθη κατὰ τὸ πλεί-
στον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων,
εἰς τῶν ὁποίων τὸ σῶμα δυνάμεθα ν' ἀνεύρωμεν τὸ
ἀρχικὸν σχέδιον πλείστων μηχανημάτων».

Ὁ κ. Χαῖδ προβαίνει ἔπειτα εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ
φυσικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος καὶ